

بیماری برگر در ایران

دکتر حبیب‌ا... پیروی - دانشیار جراحی عمومی و عروق بیمارستان آیت‌ا... طالقانی

دکتر عبدالحسین داودآبادی - متخصص جراحی عمومی

دکتر فرشته کمائی - دستیار جراحی عمومی و عروق بیمارستان آیت‌ا... طالقانی

خلاصه:

بیماری برگریا ترمبوانژیت انسدادی یکی از بیماریهای نسبتاً شایع در ایران می‌باشد که اغلب موجب نارسائی مزمن شرایین دیستال می‌شود. این مطالعه آینده‌نگر روی ۵۰ بیمار در بخش جراحی عروق بیمارستان آیت‌ا... طالقانی در مدت ۲/۵ سال است. تمامی بیماران مرد و ۹۸٪ سیگاری بوده، در ۲۴ درصد سابقه مصرف الکل و ۲۲٪ مصرف تریاک داشته‌اند. در هیچکدام سابقه خانوادگی بیماری برگریا یا دیابت و فشار خون وجود نداشته و قندخون و کلسترول و تری‌گلیسرید آنها در حد طبیعی بوده است. محدوده سنی آنها بین ۲۰ تا ۶۰ سال بوده و حداکثر شیوع سنی دهه چهارم می‌باشد. سابقه ترمبوفلیت مهاجر در ۳۴٪، لنگش متناوب در ۱۰٪، اولسر انگشتان در ۶۸٪ موارد، Rubor در ۶۸٪ و Pallor در ۷۶٪ دیده شد. نبض DP و TP در ۸۲٪ بیماران وجود نداشت و نبض اولنار در ۳۴٪ موارد و نبض رادیال در ۱۴٪ موارد وجود نداشته و در این بیماران ضایعات تروفاک شدت بیشتری داشت. ESR در ۶۲٪ بیماران غیرطبیعی بوده و اندازه‌گیری گازهای خون وریدی قبل و بعد از سمپاتکتومی، اسیدوز متابولیک جبران شده را نشان می‌داد که بعد از سمپاتکتومی تغییر خاصی نکرد. از این بیماران ۶۰٪ در مناطق معتدل و ۱۰٪ کویری و ۳۰٪ از مناطق سردسیر بودند و هیچ بیماری از مناطق گرمسیر وجود نداشت. اکثریت بیماران را طبقه اجتماعی - اقتصادی درجه ۳ (حداقل امکانات) و اکثراً با شغل‌های پراسترس و شرایط سخت تشکیل می‌دادند.

مقدمه:

است تا با مطالعه روی این بیماران خصوصیات کلینیکی و پاتولوژی بیماری بررسی گردد.

بیماران و روش تحقیق:

در این مطالعه ۵۰ بیمار بصورت آینده‌نگر در بخش جراحی عروق بیمارستان آیت‌ا... طالقانی در ظرف ۲/۵ سال بررسی گردیده‌اند. تمام بیماران سابقه لنگش متناوب داشته و غالباً از ضایعات اولسری یا گانگرن و درد اندام مبتلا در هنگام استراحت شکایت داشتند.

بیماری عروقی برگریا یا Thromboangitis Obliterans از بیماریهای عروقی نسبتاً شایع در ایران می‌باشد که اکثراً گروه سنی جوان را گرفتار کرده و در سنین جوانی و میانسالی منجر به قطع عضوهای مکرر در این گروه می‌شود که از نظر سنی هنوز فعال محسوب می‌شوند.

نظر به شیوع کم بیماری در غرب و کمبود اطلاعات پزشکان و جراحان در خصوص این بیماری که می‌توان آن را خاص کشورمان دانست در این بررسی سعی شده